

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 2T/20/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1214010123
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Szabóová
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2019:1214010123.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Szabóovej a prísediacich JUDr. Štefánia Sališovej a Ľudovíta Šindelára v trestnej veci obžalovaného U. F., W.. XX.XX.XXXX U. T., trestne stíhaného pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona na hlavnom pojednávaní konanom dňa 12.09.2019 takto

rozhodol:

Obžalovaný:
U. F., W.. XX.XX.XXXX U. T., M. F. H. Z. XX,
F.,

sa uznáva vinným, že

od presne nezisteného dňa v mesiaci august v roku 2010 až do mesiaca november 2010 na rôznych miestach v Bratislave, napr. na benzínovej stanici OMV smer Senec na diaľničnom úseku D1, pri predajni J. na K. Z., ale aj vo L. R., postupne vylákal od Y. Y. a L. Y. sumu 37.500 eur pod zámienkou, že pre nich vybaví kúpu 4 - izbového bytu na V. G. U. F. a finančné prostriedky potrebuje na poplatky s tým súvisiace napriek tomu, že nemal v úmysle žiadne pridelenie bytu sprostredkovať, pričom aj po uznaní dlhu dňa 03.03.2011 poškodeným nevrátil finančné prostriedky aj napriek viacerým výzvam a tieto použil na nezistený účel, čím tak spôsobil poškodeným Y. Y. a L. Y. škodu vo výške 37.500 eur,

t e d a

na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku značnú škodu,

č í m s p á c h a l

zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e:

Podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. j) Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona k súhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1, § 49 ods. 1 písm. a), § 51 ods. 2 Trestného zákona sa obžalovanému výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienene odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 5 (päť) rokov a zároveň sa mu ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. d) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá v skúšobnej dobe podmienene odkladu výkonu trestu odňatia slobody s probačným dohľadom povinnosť spočívajúca v príkaze nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zároveň zrušuje výrok o treste uložený obžalovanému:

- rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 16T/101/2016 zo dňa 09.05.2018 právoplatný dňa 09.05.2018,

ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku sa obžalovanému ukladá nahradiť škodu poškodeným manželom Y. Y., W.. XX.XX.XXXX, M. F. T. Š. XX, L. R. E. L. Y., W.. XX.XX.XXXX, M. F. T. Š. XX, L. R. v sume 37.500 eur.

o d ô v o d n e n i e :

Súd vykonal dokazovanie na hlavnom pojednávaní výsluchom obžalovaného U. F., výsluchom svedkov poškodených Y. Y. E. L. Y., svedkov R. T. E. K.. Y. Y., ako aj s oboznámením všetkých listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou spisového materiálu. Po dôkladnom vyhodnotení všetkých vykonaných dôkazov v intenciách ustanovenia § 2 ods. 12 Trestného poriadku súd ustálil skutkový stav veci tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný U. F. na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, že sa cíti byť nevinný zo spáchania skutku, teda vyhlásenie v zmysle ustanovenia § 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku. Ku skutku uviedol, že poškodeného Y. spoznal niekedy v rokoch 2007 -2008 v súvislosti s kúpou motorového vozidla. Obžalovaný sa nikdy nezaoberal predajom nehnuteľnosti, a to ani voči poškodeným. V roku 2010 obžalovaný pracoval v Rakúsku a nevyplácali mu dividendy. Nakoľko súrne potreboval hotovosť a úver bolo komplikované riešiť, dohodol sa s poškodeným, že mu peniaze požičia. Išlo cca o 50.000 eur. Poškodený obžalovanému požičal peniaze bez toho, aby obžalovaný o tom podpísal nejaký doklad. Až dňa 03.03.2011 vo L. R. obžalovaný podpísal potvrdenie o prevzatí pôžičky od poškodeného, kde je jasne napísané, že obžalovaný potvrdzuje svojim podpisom prevzatie pôžičky od obžalovaného vo výške 37.500 eur. Následne bol obžalovaný 02.09.2011 vzatý do väzby, kde bol až do 28.02.2013. Z uvedeného dôvodu obžalovaný nemohol v roku 2012 vrátiť dlžoby, tak ako to mal naplánované. Peniaze, ktoré má na účte vo Švajčiarsku sú blokované, nakoľko sa vo výročný deň nedostavil do banky a k peniazom sa obžalovaný dostane až v novembri 2020. Obžalovaný ďalej uviedol, že keď bol vo väzbe prišiel mu list od poškodenej Y., v ktorom ho žiadala o vrátenie celej požičanej sumy 37.500 eur do 22.08.2012. Na jar roku 2011 obžalovaný tri krát priniesol poškodenému peniaze v hotovosti, spolu to bolo asi 3.500 eur, pričom vždy pri odovzdávaní peňazí bol K.. Y.. Poškodenému peniaze odovzdal v hotovosti, potvrdenie o tom nemá, lebo poškodený ho nechcel podpísať. Na otázku obžalovaný uviedol, že peniaze, ktoré si požičiaval od poškodeného potreboval na súkromné účely.

Za účelom odstránenia rozporov vo výpovedi obžalovaného z hlavného pojednávania a z prípravného konania bola na návrh prokurátora prečítaná časť výpovede obžalovaného z prípravného konania, kedy obžalovaný vypovedal, že poškodený obžalovanému požičal 37.500 eur, ktoré obžalovaný potreboval investovať, pričom poškodenému investičný zámer neoznámil. K tejto výpovedi z prípravného konania obžalovaný uviedol, že môže to byť tak ako uvádzal v prípravnom konaní, nebude k tomu nič uvádzať. Obžalovaný tiež dodal, že poškodeným žiadne služby neposkytoval. Potvrdenie o prevzatí pôžičky priniesla poškodená, ona ho aj pripravila, aj vytlačila, obžalovaný to iba podpísal.

Svedok poškodený Y. Y. na hlavnom pojednávaní vypovedal zhodne ako v prípravnom konaní a uviedol, že s obžalovaným sa stretol, keď pracoval ako predajca jazdených vozidiel a obžalovaný si kúpil jazdené vozidlo. S obžalovaným sa spolu pár krát stretli z čisto zákazníckeho hľadiska. V roku 2009 poškodený dostal výpoveď a tým stratili s obžalovaným kontakt. Niekedy v lete roku 2010 však obžalovaný poškodeného kontaktoval s tým, že má pre neho neodolateľnú ponuku, nič však do telefónu nepovedal.

Poškodený sa s obžalovaným stretol pri predajni J. a vtedy obžalovaný navrhol poškodenému spôsob nadobudnutia bytu v Bratislava na V. X. Išlo o nájomný byt, mestský byt, v ktorom bývali nájomníci a poškodení sa mali stať v prvom kole nájomníkmi bytu a neskôr sa mali stať jeho vlastníckmi. Obžalovaný hovoril, že má známosti na mestskom zastupiteľstve, že má kontakt na primátora, poslancov, teda kontakty potrebné na to, aby to prebehlo v poriadku a bez komplikácií. To sa udialo na prvom stretnutí s tým, že poškodený sa môže ísť pozrieť na tú nehnuteľnosť. Poškodený si po tomto stretnutí sadol s manželkou a nakoľko poškodený pracoval v Bratislave, povedali si s manželkou, že by to bolo pre nich zaujímavé. Na druhom stretnutí už bola aj manželka poškodeného, pričom stretnutie prebehlo na pumpe I. na výpadovke smer Senec. Tu obžalovaný poškodeným ukázal oficiálne tlačivo, ktoré je potrebné vypísať a podať na mestský úrad, aby boli registrovaní ako záujemcovia, nájomníci konkrétnej nehnuteľnosti. Obžalovanému poskytli aj kópie občianskych preukazov. Obžalovaný povedal, že on tlačivo vypíše, odnesie, aby oni nemuseli nikam chodiť, aby nikam netelefonovali, lebo on je kompetentný to vybaviť. Vtedy obžalovanému dali aj zálohu na rezerváciu na konkrétny byt. Nechceli však zálohu dať bez toho, aby byt videli. Preto aj s manželkou a obžalovaným išli pozrieť na tú adresu, okolo domu bolo postavené lešenie, na byt sa pozerali z ulice, spoza plotu. Do bytu ísť nemohli, nakoľko tam ešte bývali nájomníci, ktorých mesto chcelo vystaňovať ako neplatičov do sociálnych alebo náhradných bytov. Išlo o veľkometrážny byt o rozlohe 150 m² s malou terasou, na vyvýšenom podlaží. Na základe uvedené vedeli, že byt existuje. Okrem toho im obžalovaný ukázal aj mapu, na ktorej boli označené nehnuteľnosti, ktoré mesto plánuje alebo plánovalo predať. Na mape bola vyznačená aj táto ich nehnuteľnosť. Obžalovaný poškodeným tiež povedal, že nikomu nemajú volať, nikam chodiť a s nikým sa stretávať v tejto veci, jedine s jeho osobou. Následne obžalovanému v období od augusta do novembra 2010 zaplatili na rôzne poplatky sumu 37.500 eur. Obžalovaný vždy zavolať vopred, akú sumu potrebuje. Bola to napríklad suma 10.000 eur na kategorizáciu bytu, teda že byt opúšťa kategóriu nájomný a prechádza do kategórie vlastníctva, alebo urýchľovací poplatok, t.j. aby poslanci ešte pred voľbami, t.j. vo svojom funkčnom období dokázali vec ukončiť. Peniaze obžalovaný vždy od poškodených odnášal v obálke v hotovosti a odnášal ich kompetentným, ktorí mali urobiť konkrétny úkon, obžalovaný bol sprostredkovateľ. Posledná suma bola určená na to, aby sa ešte do konca roka 2010 poškodení stali vlastníckmi bytu a aby boli nájomníci vystaňovaní. Suma 37.500 eur bola teda zábezpeka, že sa poškodení stanú vlastníckmi. Poslednou sumou sa ukončilo stretávanie s obžalovaným. Blížil sa koniec roka, poškodení mali veľa otázok, ale obžalovaný ich ubezpečoval, že je všetko v poriadku. V januári sa poškodení pokúšali kontaktovať obžalovaného, ale bol nedostupný, alebo bol v zahraničí. Manželka poškodeného a jej sestra sa raz stretla s obžalovaným v L. R., kde sa ich obžalovaný snažil presvedčiť, že je všetko v poriadku. Dňa 03.03.2011 došlo k poslednému stretnutiu s obžalovaným. Na tomto stretnutí napísali „formulár“, že pokiaľ do 15.05.2011 nezabezpečí uvedenú vec, tak vráti celú sumu 37.500 eur. Poškodení chceli, aby obžalovaný podpísal potvrdenie o sprostredkovaní, ale toto obžalovaný nebol ochotný podpísať. Jediné čo bol ochotný podpísať, bolo potvrdenie o prevzatí pôžičky. Poškodení však trvali na tom, aby tam bolo uvedené, že išlo sprostredkovania bytu na V. X, F., a že suma 37 500 eur bola určená na tento účel. Bolo tam tiež uvedené, že im vráti 37.500 eur, ak to nezabezpečí do 15.05.2011. Uvedené potvrdenie podpísal obžalovaný a obaja poškodení. Týmto stretnutím sa ukončil kontakt s obžalovaným. Obžalovaný s nimi prestal komunikovať, nezdvíhal telefón, neskôr si aj zmenil číslo.

Na otázky poškodený uviedol, že pri odovzdávaní jednotlivých súm obžalovanému boli prítomní okrem neho aj jeho manželka, alebo jej sestra. Prvá suma - rezervácia vo výške 5.000 eur bola obžalovanému odovzdaná na pumpe I., ďalší poplatok pri predajni J. za kategorizáciu bytu. Posledná suma ako urýchľovací poplatok. Vzhľadom na odstup času si poškodený presné sumy nepamätá.

Svedok poškodená L. Y. na hlavnom pojednávaní vypovedala zhodne ako v prípravnom konaní a uviedla, že s obžalovaným sa stretla prvý krát na pumpe, kde odovzdávali obžalovanému zálohu za sprostredkovanie bytu. Jej manžela totiž kontaktoval obžalovaný, že má pre neho ponuku ohľadne sprostredkovania bytu v Starom Meste. Obžalovaný vraj poznal poslancov na mestskom zastupiteľstve a odtiaľ vedel, že budú byty po neplatičoch v Starom Meste a preto má možnosť sprostredkovať tento byt. Malo to však prebehnúť rýchlo, nakoľko iba do konca roka mali funkčné obdobie poslanci, ktorých obžalovaný poznal. Preto sa následne stretli na pumpe I., kde im obžalovaný vysvetlil, ktorý byt v Starom Meste vie sprostredkovať a zabezpečiť. Išlo o konkrétny byt na V. G. Č. X. Bývali v ňom nájomcovia a keďže išlo o neplatičov, tak mesto malo možnosť tieto byty posunúť ďalej. Najprv mali dostať ponuku na prenájom tohto bytu od mesta a po krátkom čase by mali možnosť byt odkúpiť. Obžalovaný im predložil oficiálnu žiadosť Bratislava - Staré Mesto, na ktorom bola hlavička mesta. Túto žiadosť mali vypísať, aby sa mohli uchádzať o byt v Starom Meste. Žiadosť vypísali s pomocou obžalovaného. Obžalovanému tiež

odovzdali kópie občianskych preukazov, ktoré tvorili prílohu žiadosti. Nakoľko však poškodení chceli vidieť o akú nehnuteľnosť sa jedná, obžalovaný s nimi išiel na V. ulicu, kde sa byt nachádzal. Išlo o byt v starom obytnom dome, ktorý bol v rekonštrukcii, bolo tam lešenie. Nakoľko tam bývali nájomníci, nebolo vhodné, aby sa išli pozrieť dnu do bytu. Išlo o veľkometrážny byt cca 130 - 150 m², ktorý bolo potrebné po odkúpení zrekonštruovať. Následne poškodení obžalovanému odovzdali zálohu 5000 eur, ktoré spolu so žiadosťou mal obžalovaný odnieť na podateľňu Starého Mesta. Potom sa rozišli s tým, že ich obžalovaný bude informovať o ďalšom priebehu. Neskôr ich obžalovaný telefonicky informoval o priebehu prideľovania bytu a o tom, kedy je potrebné zložiť ďalšiu čiastku, aby prideľovanie bytu skončilo v ich prospech, aby byt získali. Poškodení mu potom odovzdávali čiastku v sume akú povedal, platilo sa napríklad za zmenu kategorizácie bytu 10 000 eur, potom mali platiť za urýchlenie celého procesu. Presné sumy si poškodená nepamätá, ale do konca roka 2010 vyplatili obžalovanému sumu 37 500 eur. Byt sa však do konca roka nepodarilo sprostredkovať, preto kontaktovali obžalovaného. I napriek tomu, že im obžalovaný povedal, aby to neriešili po vlastnej línii, zavolali na podateľňu a bolo im povedané, že žiadnu ich žiadosť nevidia. Obžalovaný im kvôli tomu aj vynadal. Už vtedy od obžalovaného žiadali, aby vrátil sumu za sprostredkovanie bytu v plnej výške. Obžalovaný bol nervózny a nechcel s nimi komunikovať. Poškodenú potom napadlo, že spíše listinu o tom, že im obžalovaný mal sprostredkovať byt, že suma 37.500 eur bola určená na to s tým, že sa určí čas, kedy má obžalovaný vrátiť peniaze za sprostredkovanie. V pôvodnej listine bol uvedený aj konkrétny byt, ktorý mal obžalovaný sprostredkovať na V.Á. ulici. Obžalovaný však túto pôvodnú listinu odmietol podpísať a nadiktoval znenie, ktoré bol ochotný podpísať. Následne čakali do mája, do dátumu splatnosti - vrátenia peňazí, ale to už bol problém skontaktovať sa s obžalovaným. Poškodená napísala obžalovanému neskôr do Justičného paláca list, kde žiadala vrátiť celú sumu za sprostredkovanie bytu.

Poškodená tiež uviedla, že okrem sumy 5.000 eur odovzdanej na prvom stretnutí, odovzdávali peniaze obžalovanému aj vo L. R.. Dva - tri krát bola pri tom aj sestra poškodenej. Na začiatku peniaze obžalovanému odovzdával poškodený, ale potom už bol v práci, preto odovzdávala peniaze poškodená. Vždy však pri tom mala svedka.

Svedok R. T. na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaný ponúkol jej sestre - poškodenej sprostredkovanie bytu v Starom Meste. Preto bola ona ako svedok pri odovzdávaní peňazí, ktoré sa obžalovanému odovzdávali za toto sprostredkovanie. Poškodená odovzdávala peniaze obžalovanému v osobnom aute pred ich domom. Peniaze sa odovzdávali v bielej obálke. Svedkyňa bola pri tom dva až štyri krát. Pri týchto stretnutiach svedkyňa počula, že išlo o sprostredkovanie bytu v centre mesta. Peniaze boli určené na to, aby sa stali nájomníkmi, aby sa dostali do poradovníka a následne, aby byt mohli odkúpiť. Celá suma bola 37.500 eur. To vie svedkyňa pod sestry. Svedkyňa bola pri tom, keď obžalovaný podpisoval papier, na ktorom ale nemohlo byť napísané, že ide o sprostredkovanie bytu v Starom Meste, ale že ide o pôžičku 37.500 eur. Pri podpise tejto písomnosti bola svedkyňa, poškodení a obžalovaný. Raz keď bola odovzdať peniaze s poškodenou obžalovanému, aj jej obžalovaný ponúkol kúpu pozemku v Starom Meste, ale aj to, že jej vybaví úver v I. F. na tento pozemok. Obžalovanému za tým účelom odovzdala fotokópiu občianskeho preukazu a súhlasila so spracovaním osobných údajov. Obžalovanému tiež za tým účelom odovzdala 1.500 eur v hotovosti ako poplatok za začatie konania o poskytnutie úveru. Obžalovaný svedkyňi predložil kópiu katastrálnej mapy, na ktorej jej ukázal konkrétny pozemok. Tým svedkyňu presvedčil. Ohľadne pozemku ani úveru sa však nič neuskutočnilo. Svedkyňa obžalovanému napísala SMS, aby jej peniaze vrátil. Ku dnešnému dňu jej vrátil 1000 eur v štyroch splátkach.

Svedok K.. Y. Y. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že obžalovaného pozná cca 10 rokov s tým, že ním bol požiadaný, aby bol prítomný pri odovzdávaní peňazí osobe, ktorá podniká v Pezinku. Meno tejto osoby svedkovi nie je známe, na dôvody vrátenia peňazí sa svedok nepýtal. Svedok bol iba s obžalovaným pri odovzdávaní, bolo to v Pezinku pri kruhovom objazde. Boli tam asi dva - tri krát, pričom svedok sedel u obžalovaného v aute. Obžalovaný svedkovi ukázal peniaze, vystúpil z auta a išiel ich odovzdať. Svedok ostal sedieť v aute. Obžalovaný peniaze odovzdal vysokému pánovi v montérkach. Išlo o sumy 1000 eur, 1500 eur a 1000 eur. Bolo to asi 3 - 4 roky dozadu.

Súd sa na hlavnom pojednávaní oboznámil aj s listinnými dôkazmi, ktoré sú súčasťou spisového materiálu, a to najmä potvrdením o prevzatí pôžičky, správami a posudkami na obžalovaného, výzvou, odpoveďou Miestneho úradu v Bratislave, aktuálnym registrom trestov obžalovaného a pripojenými spismi.

Z potvrdenia o vrátení pôžičky zo dňa 03.03.2011 vyplýva, že obžalovaný U. F. svojim podpisom potvrdil prevzatie pôžičky vo výške 37.500 eur od poškodeného Y. Y.. Zároveň obžalovaný potvrdil konečný termín sprostredkovania služby do 15.05.2011. Potvrdenie je podpísané obžalovaným a oboma poškodenými. Na potvrdení je uvedený dátum 03.03.2011 vo L. R..

Z výzvy zo dňa 16.08.2012 vyplýva, že poškodená Y. žiada obžalovaného o vrátenie celej požičanej sumy 37.500 eur do 22.08.2012. Vo výzve poškodená píše aj to, že obžalovanému verili a teraz majú existenčné problémy.

Z odpovede Miestneho úradu mestskej časti Bratislava - Staré Mesto vyplýva, že Mestská časť Bratislava - Staré Mesto nemala v rokoch 2010- 2011 vo svojom vlastníctve a ani zverený do svojej správy žiaden obecný nájomný byt nachádzajúci sa na V.W. G. U. F., t. j. žiaden takýto byt neponúkala ani na pridelenie, ani na nájom, resp. na predaj. Mestská časť Bratislava - Staré Mesto ani neeviduje vo svojom zozname žiadateľov o nájom obecného bytu osoby Y. Y. E. L. Y..

Z listinných dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní súd poukazuje aj na tieto:

- odpis registra trestov - obžalovaný má 2 záznamy, a to odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Topoľčany, sp. zn. 1T/27/2016 zo dňa 20.04.2017, právoplatným dňa 03.10.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1To/41/2017, na trest odňatia slobody 3 roky s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok a 6 mesiacov, pričom obžalovanému bola uložená povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu; druhé odsúdenie je Okresným súdom Piešťany sp. zn. 16T/101/2016 k spoločnému trestu odňatia slobody 3 roky s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok a 10 mesiacov a probačným dohľadom, pričom bol zrušený vo výroku o vine a treste rozsudok Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 1T/27/2016;
- Výpis z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR - obžalovaný bol sedem krát priestupkovo prejednávaný za priestupky proti občianskemu spolunažívaniu a priestupky proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky
- pripojený spis Okresného súdu Topoľčany, sp. zn. 1T/27/2016 - obžalovaný bol rozsudkom sp. zn. 1T/27/2016 zo dňa 20.04.2017 (vyhlásený dňa 20.04.2017), právoplatným dňa 03.10.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1To/41/2017 odsúdený za zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 3 roky s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok a 6 mesiacov;
- pripojený spis Okresného súdu Piešťany, sp. zn. 16T/101/2016 - obžalovaný bol rozsudkom sp. zn. 16T/101/2016 zo dňa 09.05.2018 (vyhlásený dňa 09.05.2018), právoplatným toho istého dňa, odsúdený za zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona k spoločnému trestu odňatia slobody v trvaní 3 roky s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok a 10 mesiacov za súčasného zrušenia výroku o vine a treste rozsudku Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 1T/27/2016, pričom obžalovanému bola uložená povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu poškodeným.

Podľa § 272 ods. 3 Tr. por. odmietol vykonať dôkaz navrhnutý obžalovaným - obrátiť sa na Úrad špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky vo veci aktualizovania informácií o podiele obžalovaného F. na usvedčení páchatel'ov trestného činu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej a teroristickej skupiny podľa § 296 Trestného zákona , keďže sa tento dôkaz týka okolností nepodstatnej pre rozhodnutie a súd mal z vykonaného dokazovania zistený potrebný skutkový stav veci v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie.

Na základe takto vykonaného dokazovania mal súd vinu obžalovaného jednoznačne preukázanú. Obžalovaný v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní poprel spáchanie skutku. Jeho obhajoba spočívala v tom, že v roku 2010 mu nevyplávali dividendy a súrne potreboval hotovosť, preto sa dohodol s poškodeným, že mu požičia. Išlo o sumu cca 50.000 eur, pričom peniaze mu poškodený požičal bez toho, aby mu obžalovaný podpísal nejaký doklad. Až dňa 03.03.2011 obžalovaný vo L. R. podpísal potvrdenie o prevzatí pôžičky od poškodeného. V tomto potvrdení je jasne napísané, že ide o prevzatie pôžičky vo výške 37.500 eur. Poškodená Y. mu písala aj keď bol vo väzbe, v ktorom žiadala vrátenie celej požičanej sumy 37.500 eur. Obžalovaný sa nikdy nezaoberal predajom nehnuteľností, a to ani voči poškodeným. Poškodeným žiadne služby neposkytoval a časť peňazí vo výške 3.500 eur poškodeným vrátil.

Súd však jeho obhajobe neuveril a považoval ju za účelovú, prednášanú v snahe zbaviť sa zodpovednosti za spáchaný trestný čin.

Vina obžalovaného je preukázaná výpoveďou svedkov poškodených Y. a Y., svedkyne T., ale tiež listinnými dôkazmi oboznámenými na hlavnom pojednávaní.

Obaja poškodení zhodne uviedli, že obžalovaný oslovil poškodeného s tým, že vie sprostredkovať nadobudnutie nájomného bytu v Starom Meste na V. Č.. X. V prvom kole sa mali poškodení stať nájomníkmi tohto bytu a následne jeho vlastníkmi. Za tým účelom postupne obžalovaný vylákal od poškodených celkovo sumu 37.500 eur, pričom táto suma bola určená na účely - záloha na rezerváciu konkrétneho bytu, zmena kategorizácie bytu, urýchľovací poplatok a pod. Peniaze poškodení odovzdávali obžalovanému v hotovosti v obálke na rôznych miestach - na pumpe I. v Bratislave, pri predajni J., ale aj vo L. R.. Nakoľko nedošlo k sprostredkovaniu bytu v dohodnutej dobe, poškodení požadovali od obžalovaného, aby podpísal potvrdenie o sprostredkovaní, avšak toto obžalovaný nebol ochotný podpísať. Jediné, čo bol ochotný podpísať bolo potvrdenie o prevzatí pôžičky. Poškodení však trvali na tom, aby tam bolo uvedené, že išlo o sprostredkovanie, a že suma bola určená na tento účel. Pravdivosti výpovede poškodených nasvedčuje aj výpoveď svedkyne R. T., ktorá potvrdila, že bola viac krát prítomná pri odovzdávaní peňazí obžalovanému za sprostredkovanie bytu v Starom Meste. Peniaze sa odovzdávali v obálke pred ich domov v Svätom Jure. Peniaze boli určené na to, aby sa poškodení stali nájomníkmi bytu v centre mesta a následne, aby mohli tento byt odkúpiť. Svedkyňa bola aj prítom, keď sa podpisovalo potvrdenie o prevzatí sumy 37.5000 eur, na ktorom ale nemohlo byť napísané, že ide o sprostredkovanie bytu, ale že ide o pôžičku 37.5000 eur.

Súd nemal pochybnosti o hodnovernosti a pravdivosti výpovedí vyššie uvedených svedkov, ktorých výpovede navzájom korešpondujú. V priebehu trestného konania nebol ani produkovaný žiaden dôkaz, ktorý by spochybnil ich výpovede.

Pravdivosti výpovede poškodených a svedkyne T. nasvedčuje aj potvrdenie o prevzatí pôžičky, ktoré podpísali poškodení a obžalovaný. I napriek tomu, že táto písomnosť má názov Potvrdenie o prevzatí pôžičky, z jeho obsahu vyplýva, že obžalovaný mal poškodenému sprostredkovať určitú službu, nakoľko je tam uvedené, že konečný termín sprostredkovania služby je do 15.05.2011. Ak by išlo iba o potvrdenie o prevzatí pôžičky tak, ako to tvrdí obžalovaný, nakoľko on poškodeným žiadne služby neposkytoval, nie je možné logicky zdôvodniť, prečo je v potvrdení uvedená práve táto formulácia o sprostredkovaní služby do určitého termínu.

Výsledky takto vykonaného dokazovania vyznievajú jednoznačne a tvoria ucelenú reťaz tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých bez akéhokoľvek pochybnosti možno vyvodiť záver, že obžalovaný navrhol poškodeným sprostredkovanie kúpy bytu na V. ulici v Bratislave, za tým účelom mu boli poškodenými postupne na rôznych miestach odovzdávané peniaze (spolu suma 37.500 eur), pričom boli poškodení týmto konaním obžalovaného uvádzaní do omylu pod príslubom kúpy bytu v Bratislave, ktorá však nebola reálna.

Skutočnosť, že obžalovaný nemal v úmysle pridelenie bytu na V. X v Bratislave poškodeným sprostredkovať vyplýva z odpovede Miestneho úradu mestskej časti Bratislava - Staré Mesto. Mestská časť Bratislava - Staré Mesto totiž nemala v rokoch 2010 - 2011 vo svojom vlastníctve a ani zverený do svojej správy žiaden obecný nájomný byt nachádzajúci sa na V. ulici v Bratislave, teda žiaden takýto byt neponúkala ani na pridelenie, ani na nájom, resp. na predaja. Mestská časť Bratislava - Staré Mesto ani neevduje žiadosť poškodených vo svojom zozname žiadateľov o nájom obecného bytu.

Je tiež potrebné uviesť, že tvrdenie obžalovaného, že časť peňazí, t. j. 3.500 eur, vrátil poškodeným, nebola v tomto konaní nijako preukázaná. Toto tvrdenie obžalovaného nepotvrdil ani svedok Y., ktorý síce uviedol, že bol svedkom ako obžalovaného nejakému mužovi odovzdával spolu 3.500 eur, ale svedok nevie uviesť meno tejto osoby, ani dôvod odovzdania tejto sumy, a dokonca ani čas, kedy bol prítomný pri odovzdávaní peňazí.

V súlade so závermi takto vykonaného dokazovania súd upravil aj skutkovú vetu tak, aby zodpovedala vykonanému dokazovaniu.

Z takto vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní a zhodnotenia dôkazov jednotlivo a vo vzájomnom súhrne súd teda zistil skutkový stav uvedený vo výrokovvej časti rozsudku, pričom mal vinu obžalovaného U. F. za preukázanú bez akýchkoľvek pochybností. Je nepochybné, že obžalovaný svojím konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, nakoľko na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku značnú škodu.

Pokiaľ ide o formu zavinenia, obžalovaný konal v priamom úmysle, keďže chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený Trestným zákonom.

Súd pri úvahe o druhu trestu a jeho výmere, majúci na zreteľ základné zásady ukladania trestov uvedené v § 34 Trestného zákona, prihliadal najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Z uvedeného vyplýva, že základnými funkciami trestu sú represívna, výchovná ako aj preventívna funkcia, vo forme individuálnej a generálnej prevencie.

K osobe obžalovaného súd zistil, že obžalovaný bol doposiaľ 7 krát priestupkovo prejednávaný, za priestupky proti občianskemu spolunažívaniu a za priestupky na úseku dopravy. Z odpisu registra trestov obžalovaného súd zistil, že bol doposiaľ 2 krát súdne trestaný.

V prejednávanej trestnej veci pritom súd zistil, že u obžalovaného prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona za použitia tzv. asperačnej zásady, t. j. zostrujúcej zásady pri ukladaní trestu upravenej v § 41 ods. 2 Trestného zákona. V danom prípade ukladaním súhrnného trestu vo vzťahu k predchádzajúcemu odsúdeniu totiž súd tento trest u obžalovaného ukladal za dva, resp. za viac trestných činov spáchaných dvomi skutkami, z ktorých aspoň jeden je zločinom. U obžalovaného sa ukládanie súhrnného trestu vzťahuje na jeho predchádzajúce odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Piešťany, sp. zn. 16T/101/2016, právoplatným dňa 09.05.2018 za pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona (týmto rozsudkom bol zrušený vo výroku o vine a treste rozsudok Okresného súdu Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 1T/27/2016).

Ešte predtým bolo potrebné trestnú sadzbu upraviť niektorým zo spôsobov upravených v § 38 Trestného zákona po zohľadnení poľahčujúcich a priťažujúcich okolností (postup podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona môže nasledovať až po úprave trestnej sadzby podľa § 38 Trestného zákona, ako to vyplýva z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky publikovaného v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 4/2009 pod č. 32 - Uznesenie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 8. apríla 2009, sp. zn. 23 To 1/2009).

Súd u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť, a to podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, t. j. že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život, pričom u obžalovaného nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť. Na priťažujúcu okolnosť spočívajúcu v spáchaní viac trestných činov nemohol súd prihliadať, nakoľko táto okolnosť našla svoj výraz už pri použití asperačnej zásady, ktorej aplikácia mala za následok zvýšenie hornej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu. V opačnom prípade by išlo o dvojité pričítanie tej istej skutočnosti v neprospech obžalovaného

So zreteľom na uloženie súhrnného trestu odňatia slobody súd podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 16T/1012016 zo dňa 09.05.2018, právoplatným toho istého dňa, ako aj všetky ďalšie výroky na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Pri rozhodovaní o výmere trestu senát tunajšieho súdu musel vziať do úvahy viacero skutočností vymedzujúcich výšku trestu odňatia slobody. Mimoriadne dôležitou okolnosťou pri určovaní trestu bola skutočnosť, že ku konaniu, ktoré sa obžalovanému kládlo za vinu došlo v období roku 2010, teda pred 9-timi rokmi od rozhodovania súdu, pričom obžaloba bola podaná v roku 2014.

S prihliadnutím na uvedený odstup času má súd za to, že účel trestu možno dosiahnuť aj trestnom odňatím slobody vo výmere troch rokov s podmieneným odkladom jeho výkonu so súčasným uložením probačného dohľadu a určením skúšobnej doby piatich rokov, počas ktorej obžalovaný skutočne môže preukázať, že sa obdobnej, ani inej trestnej činnosti v budúcnosti vyvaruje a bude viesť riadny život pri plnení si všetkých zákonom mu uložených povinností. Súčasne mu uložil i povinnosť spočívajúcu v príkaze nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu.

Ohľadom náhrady škody bola poškodeným Y. Y. a L. Y. priznaná uplatnená náhrada škody, keďže poškodení si uplatnili nárok riadne a včas a dokazovaním bolo preukázané spôsobenie škody v príčinnej súvislosti s konaním obžalovaného, ako je to podrobne vyššie uvedené pri uznaní viny obžalovaného.

S poukázaním na odôvodnenie je súd toho presvedčenia, že znenie skutkovej vety, ako aj výroky o vine, treste a náhrade škody plne zodpovedajú výsledkom náležitého zhodnotenia všetkých okolností predmetného prípadu, pomerov obžalovaného, možností jeho nápravy, ako i otázky potreby zabezpečenia ochrany spoločnosti.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho oznámenia, na podpísanom súde.